Ч. 131. Второк 27 (14) червня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ухвала комітету російских міністрів в справі полекш для Поляків в Королівстві польскім. — Революция в Лодзи. — З російско-японьскої війни.

В пятницю оголошено в урядовій російскій часописи ухвали комітету міністрів що-до полекш для Поляків в Королівстві польскім: Ухвала та звучить: 1) У всіх наукових заведенях варшавского учебного округа наука релігії має відбувати ся в польскій мові, через католицких сьвящеників, а в случаю коли їх нема, через професорів-католиків, отже Поляків. — 2) Наука польскої мови має викладати ся безусловно у всіх народних школах, а в середних державних для тих учеників, котрі сего домагають ся. — 3) Поручає ся міністрови просьвіти предложенє внесень державній раді що-до науки в одноклясових народних школах варшавского учеб. округа також науки аритметики в польскій мові побіч російскої. — 4) У всіх приватних школах варшавского учеб. округа можуть бути всї предмети викладані по польски, з виимкою російского язика, історії і ґеоґрафії, які мають бути безусловно викладані по російски. — 5) Міністер просьвіти має видати зарядженя, котрими мають бути скасовані всякі обмеженя що-до уживаня польскої мови учениками польскої народности в годинах позашкільних. — 6) На університеті в Варшаві має бути отворений етатовий лекторат польскої мови і специяльна професура для польского язика і стилїстики — оба з викладовою мовою польскою. — 7) Міністерство має виснити, що в зарядах громадских як і парохіяльних римо-кат. віроісповіданя та шкільних в ґуб. Польского Царства всї книги і документи мають бути виставлювані по російски, але побіч російского язика може бути допущений і уживаний також язик, уживаний місцевою людностию. Начальники громад можуть з підвластними собі властями й функціонарями урядувати в виключно польскій мові. — 8) Вироки комісарів для справ селяньских як і постанови ґуберніяльних комісий для сих справ можуть бути доручувані також в перекладі на польску мову. — 9) 9) Міністер внутрішних справ має постарати ся, аби всї уряди селяньскі в границях Польского Царства були обсаджені особами, що володіють також польскою мовою, а то має бути переведене найдальше до дня 14-го січня 1910 р. — 10. Діловодство в товариствах і інституциях приватних може вести ся також по польски, але кореспонденция з властями має відбувати ся і дальше в мові російскій. Протоколи і документи у внутрішнім урядованю можуть бути споряджувані в обох мовах, польскій і російскій. — 11) Повисші постанови не відносять ся до місцевостий з людностию переважно литовскою або рускою у всхідних частях ґуберній люблиньскої, сїдлецкої, ломжицкої і сувальскої. Там уся маніпуляция і діловодство мають вести ся виключно по російски. — 12) Мають бути знесені всякі обмеженя що-до свобідного переселеня Поляків з Польского Царства до полуднево-західних ґуберній і Бесарабії, за дозволом лише дотичних ґенерал-ґубернаторів. — 13) Так само варшавский ґенерал-ґубернатор має внести через міністра для внутрішних справ проєкт закона для міст згідно з законом обовязуючим в решті держави. — 14) Міністер рільництва має представити державній раді проєкт закона, котрим мають бути знесені обмеженя в набуваню державних (казьонних) земель в Польскім Царстві, так щоби могли їх набувати всї селяни, без огляду на віроісповіданє. — 15) Міністер судівництва має предложити державній раді проєкт закона 1) що до введеня в Польскім Царстві інституциї почетних мирових судиїв і 2) при варшавскій судейскій палаті ради присяжних повірених (адвокатів).

В найбільшім промисловім місті польскім, в Лодзи, вибух перед кількома днями загальний страйк робітників, котрий по ріжних демонстрациях і забуреннях довів вкінци до правдивої революциї. Робітники не вдоволили ся убиванєм поодиноких поліциянтів і патрулїв козацких, але великими громадами кинули ся

Чорт.

(З французского — Ґі де Мопасана).

Селянин стояв напротив лікаря при постели умираючої. Стара мати, спокійна і бліда, глядїла з самовідреченєм на обох і чула їх розмову. Мала умерти; не противила ся своїй доли; прийшла єї пора; мала девятьдесять і два роки.

Крізь вікно і відчинені двері вливало ся проміннє липневого сонця і дрожало на нерівній долївцї, утоптаній босаками чотирох поколїнь. Заносило запахом піль, що навівав теплий вітрець, запахом трав та збіжа і спаленого полуденною жарою листя. Пільні коники співали, наче хотїли набавитись хрипки, і заповняли воздух голосним сверчанєм похожим на гомін деревляних калатавок для дїтий.

Лікар сказав голоснїйше:

— Гоноріє! Годї полишати матір зовсїм саму в такім станї. Кождої хвилї може прийти конець.

Селянин зі смутком повторив:

— Алеж я мушу везти збіже до стодоли і так за довго стоїть у поли. Тепер саме добра пора. Що ви на те, матїнко?

Умираюча бабуся, котру ще не покинуло скупарство, потакнула чолом і оком і казала синови звезти збіже до стодоли, а їй дати умерти самій.

Та лікар розгнївав ся і тупнув ногою:

— Простак ви! розумієте? Я на таке не позволю! розумієте? А коли конче сегодня мусите привезти збіже, то підїть по стару Репетиху, нехай стереже вашої матери. Я так хочу! розумієте? А коли не послухаєте, то здохнете про мене як собака, коли зайде на вас хороба! розумієте?

Високий, худий, лїнивий в рухах селянин, мучений непевностию, боязнею перед доктором і привязанєм до ощадженого гроша, вагав ся, міркував, чмслив.

— А кількож она бере, тота Репетиха?

Лікар закричав:

— Абож я знаю? Залежати буде від того, на як довго єї возьмете. Сторгуйте єї! Але тут має бути за годину! Розумієте?

Селянин рішив ся.

— Іду! йду? Нема чого гнїватись, пане докторе!

Доктор уже на відходї закликав:

— Добре! добре! Уважайте тілько! Ви знаєте, що я в гнїві не знаю жартів.

Коли вийшов, селянин обернув ся і сказав з резиґнациєю:

— Іду по Репетиху, коли той каже. Зараз верну ся.

* * *

Стара Репетиха стерегла мерцїв і умираючих в селї та і в околици. Відтак, коли зашила своїх клієнтів в полотно, з котрого не мали вже вийти, вертала до свого зелїзка, щоби прасувати біле для живих. Поморщена, як торічне яблоко, зла, зависна, скупиня до нетями, згорблена у двоє, немов від невпинного посуваня зелїзка зломила ся в хребтї, при видї коная мала, як здавалось, якесь цинїчне уподобанє. Не говорила нї про що, хиба про людей, на котрих смерть дивила ся, про всякого рода смерти, яких була сьвідком, а розповідала з великою докладностию, з подробицями, так як ловець оповідає про свої пострїли.

Коли Гонорій Бонтан прийшов до неї, она приладжувала краску на застяжки мужескі. Він повитав єї.

— Добрий день! Що чувати коло вас?

— Усе гаразд, Репетихо?

Обернула ся до него.

— Все старе, все старе. А що чувати коло вас?

— Коло мене? Все гаразд! тілько щось з материю....

— З материю?

— Еге! Матїр...

— А щож вашій матери?

— Трохи що не піде на тамтой сьвіт....

Старуха виняла руки з води. Синяві, прозорі каплї спливали їй з пальців. Нагло запитала она зі співчутєм:

— То вже так зле з нею?

— Доктор каже, що і до завтра либонь не дочекає.

— Ну то зле з нею!

Гонорій вагав ся. Хотів підготовити ґрунт для свого предложеня, але тим, що нїчого не впало єму на гадку, рішив ся в одній хвили:

на войско, побудували по улицях барикади і ставили завзятий опір напираючій піхоті, та лиш по кровавій борбі уступали. Войска показало ся в Лодзи за мало, так що треба було візвати помочи з Варшави, звідки прибуло в суботу три полки піхоти і полк драґонів. — Про ті події доносять з Лодзи телеґрами: В четвер вечером запанувала тут правдива революція. Всї фабрики перестали працювати. Улиці обставлені піхотою, драґонами і козаками. Робітники стріляють з мешкань і брам домів до войска, котре на огонь відповідає сальвами. Число убитих виносить кілька тисячів. З ранених померло богато в наслідок недостачі лїкарскої опіки на улици. Безнастанно повторяють ся страшні сцени, особливо коло дверий домів, котрі буквально злиті кровю. Трупи лежать на улици цїлими днями. Часто перевозить їх войско просто з улиці на кладовище. Робітники боронять ся з розпукою, кидаючи на войско камінями, стріляючи з револьверів і з оружя відобраного убитим воякам. Фабрики, склепи, реставрациї, каварнї, загалом всьо замкнене. В місті оголошено стан облоґи. Всї відходячі поїзди переповнені утїкаючими з міста, особливо купцями. Телеґрафічні і телефонїчні получення перервані. В кількох місцях в місті розкинено бомби, при чім погибло богато козаків і офіцирів піхоти. В наслїдок недовоження поживи грозить місту голод. Вечером позамикано мешканців в їх домах. Однак заєдно падуть вистріли з вікон до переходячих войскових патрулів, котрі й з своєї сторони нїкого не щадять. Число робітників, що боролн ся з войском, доходило до 60.000 людий. В 20 місцях побудовано барикади. Войском доводить ґенерал Екстен. Такі борби вели ся в четвер вечером, в пятницю, а вчера поновили ся. Число убитих і ранених має бути величезне.

З поля війни доносять урядово до Токіо: Дня 22 с. м. по полудни заатакували Японці неприятеля, що займав становища на вижинах на північний всхід від Наншангенче і зігнали єго звідтам. Часть Росиян обсадивши вижину, положену трохи на захід від того місця, ставляла завзятий опір, але вкінци занято і ту позицию. Другий відділ неприятеля, що обсадив горби ще дальше в напрямі північно західнім, зістав заатакований з переду, а рівночасно Японці обійшли єго довкола і відтяли єму відворот. Неприятель потерпівши тяжкі страти, вивісив в заміщаню хоругов червоного хреста; але Японці не перестали огня. В великім переполосї утїкали Росияни на північ. Сили росийскі числили 3000 піхоти і кінноти і кілька армат. Неприятель лишив на побоєвищи 50 трупів, а загалом єго страти виносять звиш 200 людий. Страти Японців незначні.

Новинки.

Львів, дня 26 червня 1905.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав директорови университетскої бібліотеки у Львові д-рови Алекс. Семковичеви ордер Зелїзної Корони III. кляси, кустошеви бібліотеки д-рови Фридр. Паппе хрест кавалерский ордеру Франц Йосифа і аманунсентови д-рови Евг. Барвіньскому золотий хрест заслуги з короною.

— **Неправдива вість.** „Słowo polskie“ донесло, немов би правительство постановило розділити краєву раду шкільну і утворити в Кракові філїю, котрій було би підчинене шкільництво західної Галичини. Вість та, як доносить урядова „Gazeta Lwowska“, цїлком безосновна.

— **Іспит зрілости.** Від дня 22 до 30 мая відбула ся устна матура в сяніцкій гімназиї під проводом краєвого інспектора д-ра Майхровича. До іспиту сїдало загалом 46 публичних учеників і 8 екстерністів. З Русинів зложили іспит: К. Чайковский, Йос. Федоренко, Ан. Гатогка, М. Городиский, Мих. Гриник, Мир. Яросевич, Ем. Лозиньский, Ник. Роман, Йос. Добряньский (з відзн.), Стефан Когут і Мих. Шпаківский (з відзн.)

— **П-на Саломея Крушельницка в Варшаві.** Управа варшавских театрів веде переговори з п-ною С. Крушельницкою що до єї виступів в „Більшім театрі“ з початком будучого оперового сезона. Співачка годить ся приїхати до Варшави на цїлий жовтень за оплатою по 2.000 франків від одного виступу, при условині, що виступить не менше як 12 разів.

— **Перші загальні збори філії руского товариства педаґоґічного в Чорткові** відбули ся в комнатах „Рускої Бесїди“ дня 1 червня 1905 Зібраних повитав короткою промовою управитель школи п. Добромильский, а опісля обняв провід о. Малапюк, парох Павшівки. По вписї в членів філїї, приступлено до вибору видїлу. Головою вибрано о. Михайла Медвецкого, а видїловими пп. Добромильского, Юрчиньского, Воротилова і Городиского. З черги наступили внесеня членів і при тім вивязала ся оживлена дискусия над потребою заснованя селяньскої бурси, над урядженем викладів та відчитів і т. и. В члени товариства вписало ся 52 участників.

— **Огнї.** В Бабині під Самбором вибух пожар дня 19 с. м. в шопі Николая Наконечного і перекинувши ся відтак на сусїдні будинки знищив 12 загород. Шкода, дуже значна, була в половині обезпечена. В огни небезпечно попарила ся жінка Николая Наконечного. Причиною огня були дїти Наконечного, що бавили ся сірниками.

— **Страшна пригода.** Із Сьльобанії коло Сатмара на Угорщині доносять: Перед кількома днями прибула тут на лїтний побут до вітця жінка зелїзничого підурядника в Борках великих, Сузанна Гірнкляв з дитиною. Із Сьльобанії веде лїсна зелїзниця, а лїсовий управитель, Фрід, був такий неосторожний, що аби справити приємність женщинам і дїтям, взяв на дресину паню Гірнкляв, єї вітця, сестру, дитину і служницю. Коли виїхали з зелїзничої стациї, візок розбіг ся, а наляканий Фрід так стратив голову, що відкрутив ще гальму і візок як вихор полетїв з гори. Фрід вепів перший вискочити, полишаючи товариство на Божу ласку. Остаточно з візка випало цїле товариство, при чім панї Гірнкляв упала так нещасливо, що зазнала внутрішних покалїчень і по двох днях муки померла. Прочі особи легко потовкли ся. Фрід, виновник того нещастя, утїк із Сьльобанії. Зловлено єго в Будапештї.

— **Велику бійку** звели вчера вечером у Львові в домі під ч. 9 при улици Підзамче сторож того дому Павло Банах і син єго Андрій з замешкалим там пекарем Возничкою і єго жінкою. Банахи побідили, але й були добре уоружені, отець ножем, а син доброю палицею. Дуже тяжко покалїченого Возничку і жену перевезено до шпиталя, а Банаха арештовано. Возничкови грозить смерть з причини великого упливу крови.

— Кілько би ви взяли, щоби бути при нїй, доки не умре? Знаєте здорові добре, я не богач. Навіть наймита приняти не годен. Та се єї і змогло, за богато роботи!

Робила за десятьох, по при свої девятьдесять і два.

Репетиха відказала помалу:

— Є дві цїни: сорок су на день, а три франки за ніч для богатих; двайцять су за день, а сорок за ніч для инших. Ви будете менї платити двайцять і сорок.

Селянин надумав ся. Він добре знав матір. Знав, яка она витревала та дужа. Недуга єї могла ще потревати з яких вісім день, хоч лїкар казав инакше. Тож він відповів рішучо:

— Нї! Волю радше, щоби ви подали цїну за все до кінця. Доктор сказав, що незадовго буде конець. Коли так станесь, то ваш зиск, а моя шкода; а коли протягнесь через завтра і довше, то мій зиск а ваша шкода.

Репетиха глянула на него з зачудованем. Нїколи ще не годилась на гурт.... Вагалась, бо не хотіла визискувати. Потім прийшло їй до голови, що він хоче єї ошукати.

— Не можу нїчого сказати, доки не побачу вашої матери.

— То ходїть зі мною!

Она обтерла руки і пішла зараз.

По дорозї не мовили до себе нї слова. Она йшла скорим дрібним кроком, він витягав свої довгі ноги, як би мав за кождим кроком перескочити потік. Корови, що лежали на поли, припечені жарою, тяжко здвигали голови і помукували слабим голосом, немов би просили сьвіжої трави. Наближуючись до дому, Гонорій Бонтан забурмотів:

— А як би так уже прийшов конець сам з себе? — В гомонї єго голосу відбивалось бажанє, котре він відчував.

Але стара не вмерла. Она лежала горілиць на барлозї, склала руки на ковдрі з фіолетового катуну, руки поражуючо худі, голі, похожі на чужоземні звірята, затиснуті в наслїдок ревматизму, змучена та робіт, котрі сповняла за одно майже цїле столїтє.

Репетиха приступила до хорої і дивилась на неї. Взяла єї за пульс, опукала, запитала о щось, щоби почути єї голос, відтак знов придивилась їй уважно і вийшла з Гонорієм. Виробила собі певний погляд: стара не пережиє і ночи.

— Ну, щож?

Жінка відповіла:

— Щож, оно потреває два дни, може і три. Дайте менї шість франків уже за все разом.

— Шість франків! — крикнув Гонорій — шість франків! Чи ви збожеволїли? А я вам кажу, що се на пять, шість годин, не більше!

І довго торгували ся обоє пристрасно. Але що жінка хотіла вже відійти, а само збіже не зайшло би до клунї, то він вкінци згодив ся:

— Най буде шість франків за все аж до похорону.

— Шість франків.

Він пійшов собі до свого збіжа в поли.

Жінка увійшла назад у хату. Взяла ся до роботи, бо підчас догляду над умираючими безустанно щось робила чи для себе чи для сем'ї, котра єї взяла. Нараз запитала:

— А висповідались ви?

Недужа заперечила рухом, а Репетиха, дуже побожна жінка, зірвала ся місця:

— Ісусе Христе! Матїнко Божа! Як можна? Біжу по пан-отця!

* * *

Прибув небавом пан-отець в білім стихарі. Хлопчина з хору в червонім уборі дзінким голосом оповіщав тихе і опалене жарою село, що сьвященик іде з Паном Богом. Люди, що працювали далеко, познимали шапки і закинули на хвилю роботу, поки білий одяг пан-отця не зник за якоюсь хатою. Вязальниці обернулись від снопів в той бік, звідки долїтав той дзвінок і хрестились. Чорні кури наполохані бігли вздовж рова. Лоша привязане до паля на лузї, налякане почало фиркати і бігати довкола паля. Хлопчина з хору в червонім убраню ішов скоро; пан-отець поступав за ним з похиленою на груди головою, з біретом на голові, відмавляючи півголосно молитви. За ними дріботіла Репетиха, скулена у двоє, як коли-б кождої хвилї мала упасти на землю, з руками зложеними як у церкві.

Гонорій побачив їх здалека і запитав:

— А до кого?

Хлопчина скоро відповів:

— З Паном Богом до вашої матери.

Селянин не зачудував ся.

— Може бути, певно — і знов узяв ся до роботи.

Мати Бонтан висповідала ся, дістала розгрішенє і запричащалась, а пан-отець відійшов, полишаючи обі жінки в душній, парній атмосфері хати.

Репетиха дивилась на умираючу, цікава, чи довго ще потреває.

День скінчив ся, сьвіжий воздух запливав сьвіжійшим вітром, котрий порушав сьвятий образ, прикріплений двома цьвяхами до стіни. Малі занавіси, колись білі, а тепер пожовклі і покриті чорними плямами, хотіли визволитись, відлетїти як душа бабусї.

Здавало ся, що она, нерухома, з широко отвертими очима, ждала байдужно на смерть

— **Самоубийство.** В ночи з суботи на неділю кинула ся з вікна II. поверха на подвіре Мария Костевичева, 40-літна жінка зелїзничого токаря, замешкала при ул. Йосафата ч. 9 у Львові. Нещастна погибла на місци. Причиною самоубийства була журба, що дочка єї мала дуже зле пожите з мужем.

Телєґрами.

Відень 26 червня. Засїданя ради державної потревають до дня 8 липня.

Берлин 26 червня. Бн. Більов приймив вчера на авдиенциї француского амбасадора Біґурда і відбув з ним довшу конференцию.

Константинополь 26 червня. Австро-угорска амбасада вручила Порті ноту підписану шістьома амбасадорами европейских держав з жаданем відповіди на ноту з дня 8-го мая в справі фінансових реформ в Македониї.

Льондон 26 червня. Король покликав комісию зложену з пятьох визначних личностий для розслїдженя обманьств при доставах для войска в часі бурскої війни.

Париж 26 червня. Міністер війни Берто виголосив вчера в Версали бесїду, в котрій заявив, що не хоче нїчого говорити, що відносилось би до теперішних політичних справ, але мусить піднести, що завдяки довголїтній праци француска армія єсть знаменита, а француські офіцири можуть рівняти ся з офіцирами цїлого сьвіта.

Варшава 26 червня. В суботу до години 6-тої вечером настрій варшавского населеня видавав ся супокійний. Однако около вечера розпочали ся манїфестациї. О годинї 6-тій зібрала ся товпа з червоним прапором в улици Грибівскій. Тій товпі заступила дорогу патруля кінної жандармериї. В тій хвили з товпи кинено бомбу на жандармів. Роздав ся страшенний вибух, від котрого попукали всї шиби в сусїдних домах. Вибух убив жандармского коня і покалїчив двох жандармів. По експльозиї товпа розбігла ся, а жандарми почали стріляти і ранили тяжко трех участників демонстрациї. Демонстрация не повторила ся.

Вашинґтон 26 червня. Уважають неймовірним, аби прийшло вже тепер до перемиря між Росиєю а Японїєю перед з'їздом мирових відпоручників. З'їзд відбуде ся аж в половинї серпня.

НАДІСЛАНЕ.

Прошу прислати **3 К 60 с.** а вишлемо Вам:

1. Жите сьвятих — оправлене.
2. Добряньского Обяснение служби Божої.
3. Справа в селї Клекотинї.
4. Сьпіванник церковний під ноти.
5. Унїя церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В книгарни коштують ті книжки **7 корон 60 с.**

Адреса: Антоній **Хойнацкий**, книгар
Львів, пасаж Гавсмана ч. 9.

так близьку, котра казала на себе чекати. Чути було співучий голос короткого віддиху, що виривав ся через стиснене горло. Не довго а той віддих урве ся — і буде на земли о одну жінку менше, а нїхто не буде жалувати за нею!

Смерком вернув ся Гонорій. Приступив до постелї, побачив, що мати живе і запитав:

— Ну щож чувати?

Так само питав ся і давнїйше, коли матїр була лиш трохи нездорова. Репетиху поздравив з пригадкою:

— Завтра о годинї пятій певно!

— Завтра о пятій! — відповіла.

Репетиха справдї прийшла. Гонорий, заки вийшов у поле, з'їв перше юшки, котру сам собі зварив. Репетиха запитала:

— Ну, як-жеж з матерію? Жива?

— Має ся навіть лїпше — відповів з виразом невдоволеня в очах.

Занепокоєна Репетиха приступила до вмираючої, що лежала в такім самім станї, апатична і нерухома, з отвертими очима та затисненими руками зложеними на колдрі. Боязнь огорнула серце скупарки, а рівночасно почула злість на того хлопа, що єї обдурив і на тую невмираючу бабусю. Але взялась до роботи і ждала, дивлячи ся в поморщене лице матери Бонтан.

* * *

Репетиха трясла ся зі злости. Кожда минаюча хвиля видала ся їй краденим часом, краденим грошем. Чула в собі охоту, шалену охоту хопити ту ослицю за шию, здушити і сперти той скорий віддих, що крав їй час і гріш. Але поміркувала, що се небезпечно. Инші гадки прийшли їй до голови. Приступила до постелї і запитала:

— Чи бачили ви коли чорта?

— Нї! — шепнула мати Бонтан.

Репетиха почала оповідати історию, щоби перестрашити слабий ум умираючої.

— На кілька хвиль перед смертию — казала — з'являє ся усім людям при конаню чорт. В руці у него мітла, на голові ринка, а кричить голосно. Коли побачилось єго, то вже зістаєсь лише кілька хвиль житя.

І почала вичисляти тих, котрим з'явив ся чорт в єї присутности: Осипови, Евлялиї і иншим.

Залякана стара Бонтан піднесла крихту руки і намагалась обернути ся лицем до стїни.

Нагло Репетиха зникла за конець ліжка. Взяла із шафи плахту, накинула на себе, насадила на голову ринку, взяла в праву руку мітлу, а в ліву зелїзну покришку, котра кинена сильно впала на землю з грімким бреньком.

Репетиха вилїзла на крісло, відсунула занавісу конець ліжка і так з'явила ся хорій, прибираючи рухи і видаючи голоси, що кріпшали на силї в зелїзнім горшку, що ним заслонила собі лице і погрожувала хорій мітлою.

Умираюча, перестрашена, з божевільним поглядом, стрібувала остаточно надлюдского зусиля, щоби встати і утечи... Витягнула з під колдри руки і груди і з глубоким стоном впала на подушку. Скінчило ся!

А коли Гонорій повернув вечером, застав Репетиху при молитвах і зараз обчислив, що зискала на нїм ще двайцять су, бо сторожила три днї і одну ніч. Се все коштувало пять франків а мала дїстати шість...

Рух поїздів

важнии від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7 00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрпя, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Скольного ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока. Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск. Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский есть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).